

Sygn. akt II Ka 153/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Marek Kordowiecki – spr.

Sędziowie: SO Waldemar Cytrowski

SO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 18.07.2014 r.

sprawy **S. K.**

oskarżonego z art. 178a§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 28 kwietnia 2014 roku sygn. akt II K 178/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż przyjmuje wysokość orzeczonej wobec oskarżonego S. K. w punkcie 1 stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, natomiast wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 240,00 zł za obie instancje.

Robert Rafał Kwieciński Marek Kordowiecki Waldemar Cytrowski

II Ka 153/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kole wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2014 roku sygn. akt II K 178/14 uznał S. K. za winnego tego, że w dniu 6 marca 2014 roku w K. woj. (...) na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,00 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres dwóch lat, a na podstawie art. 49 § 2 k.k. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 300 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, określonych w art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, iż w sprawie spełnione są warunki do wydania wyroku bez przeprowadzenia rozprawy i skazania przez Sąd oskarżonego S. K. na karę grzywny w ilości 120 stawek dziennych po 10 złotych każda, wbrew treści wniosku prokuratora, który przewidywał wymierzenie uzgodnionej z oskarżonym kary 120 stawek dziennych grzywny w wysokości 20 złotych każda.

W oparciu o ten zarzut na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary i orzeczenie grzywny w liczbie 120 stawek dziennych po 20 złotych każda.

Sąd okręgowy zważył, co następuje;

Apelacja prokuratora okazała się zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

W pełni zasadny okazał się bowiem zarzut naruszenia art. 335 k.k. oraz art. 343 § 7 k.p.k. Sąd Rejonowy omyłkowo orzekł inny wymiar kary uzgodnionej przez prokuratora i oskarżonego, a zatem naruszył treść porozumienia karnoprocesowego.

W niniejszej sprawie prokurator złożył wniosek na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary grzywny w wysokości 120 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 20 złotych.

Sąd rejonowy uwzględnił wniosek prokuratora akceptując w pełni wnioskowaną przez niego karę, czemu dał wyraz na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2014 roku, co znalazło odzwierciedlenie w postanowieniu zawartym w protokole posiedzenia. Jednakże w pkt 1 zaskarżonego wyroku wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 120 stawek dziennych po 10 złotych każda, a nie po 20 zł jak wnosił prokurator.

Do powyższego uchybienia przyznał się zresztą i Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zresztą zdaniem Sądu Rejonowego kara wymierzona oskarżonemu w kształcie wnioskowanym przez prokuratora uwzględnia zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, na które Sąd Rejonowy wskazał w swoim uzasadnieniu.

Dlatego Sąd odwoławczy na podstawie art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 437 k.p.k. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że stawkę dzienną grzywny określił na 20 złotych, dostosowując tym samym treść zaskarżonego wyroku do uzgodnień poczynionych na etapie postępowania wykonawczego między oskarżonym a prokuratorem, a która to treść w pełni odpowiada wnioskowi oskarżyciela publicznego złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Sąd odwoławczy natomiast, nie znajdując żadnych innych podstaw, w tym branych pod uwagę z urzędu do dalszej zmiany zaskarżonego wyroku bądź do jego uchylenia w pozostałej części na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymał ten wyrok w mocy.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 k.p.k., natomiast o opłacie na podstawie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983, Nr 49, poz. 223). Mając na uwadze fakt, iż postępowanie odwoławcze toczyło się z przyczyn niezależnych od postawy oskarżonego prezentowanej w procesie, a było jedynie wynikiem uchybienia procesowego Sądu I instancji, Sąd odwoławczy kierując się względami słuszności zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Mając zaś na uwadze zmianę orzeczenia w zakresie kary należało wymierzyć oskarżonemu opłatę od tej kary za obie instancje w kwocie 240 zł.

Waldemar Cytrowski Marek Kordowiecki Robert Rafał Kwieciński